

Posolstvo Svätého Otca Františka na Svetový deň misií 2018

Spoločne s mladými prinášajme evanjelium všetkým

Drahí mladí, chcel by som sa spolu s vami zamyslieť nad poslaním, ktoré nám Boh zveril. Tým, že sa obraciam na vás, chcem osloviť všetkých kresťanov, ktorí v Cirkvi prežívajú dobrodružstvo svojho života ako Božie deti. K takémuto osloveniu všetkých prostredníctvom dialógu s vami ma vedie presvedčenie, že kresťanská viera ostáva stále mladá, keď sa otvorí poslaniu, ktoré jej Kristus zveril. Misijná činnosť totiž upevňuje vieru (porov. encyklika *Redemptoris missio*, 2), ako napísal sv. Ján Pavol II., pápež, ktorý tak veľmi miloval mládež a bol jej oddaný.

Slávenie synody v Ríme toho roku v misijnom mesiaci októbri nám ponúka príležitosť lepšie pochopiť vo svetle viery to, čo chcel Pán Ježiš povedať vám, mladým ľuďom, a vašim prostredníctvom všetkým spoločenstvám veriacich.

Život je misiou

Každý muž a každá žena je misiou, to je dôvod, prečo žijeme tu na zemi. Byť pritiahnutí a byť vyslaní, to sú dve hnutia, ktoré – predovšetkým v mladom veku – naše srdce pociťuje ako vnútorné sily lásky, ktoré sú príslubom budúcnosti a poháňajú náš život vpred. Nik iný nepociťuje vpád a vábenie života tak, ako mladí ľudia. Prežívať vlastnú zodpovednosť za svet s radosťou je veľká výzva. Dobre poznám svetlá i tieň mladosti a keď myslím na svoju mladosť a svoju rodinu, intenzívne si spomínam na nádej na lepšiu budúcnosť. Fakt, že sme sa na tomto svete neocitli z vlastného rozhodnutia, nám dáva tušiť, že ide o iniciatívu, ktorá nás predchádza a ktorá umožňuje našu existenciu. Každý z nás je povolaný zamyslieť sa nad touto skutočnosťou: „Ja som misia na tejto zemi, a preto som na tomto svete“ (apoštolská exhortácia *Evangelii gaudium*, 273).

Ohlasujeme vám Ježiša Krista

Keďže Cirkev ohlasuje to, čo dostala zadarmo (porov. Mt 10, 8; Sk 3, 6), môže sa s vami, milí mladí, podeliť o cestu a pravdu, ktoré vedú k zmyslu života na tejto zemi. Ježiš Kristus, ktorý pre nás zomrel a vstal z mŕtvych, sa ponúka našej slobode a vyzýva ju, aby hľadala, objavila a hlásala tento pravý a plný zmysel. Drahí mladí, nemajte strach z Krista a jeho Cirkvi! V nej sa nachádza poklad, ktorý naplňuje život radosťou. Hovorím vám to z vlastnej skúsenosti: vďaka viere som našiel základ pre svoje sny aj silu uskutočniť ich. Videl som mnoho trápenia a biedy, ktorá skrivila tváre mnohých bratov a sestier. Avšak pre toho, kto stojí pri Ježišovi, je zlo výzvou milovať stále viac. Mnohí muži a ženy, mnohí mladí veľkodušne darovali z lásky k evanjeliu seba samých v službe bratom, niekedy až po mučenícku smrť. Od Ježiša na kríži sa učíme Božej logike sebaobetovania (porov. 1 Kor 1, 17 – 25) ako hlásania evanjelia pre život sveta (porov. Jn 3, 16). Kto sa zapáli od Kristovej lásky, ten sa stravuje, horí a umožňuje rásť, osvecuje a zohrieva tých, ktorých miluje (porov. 2 Kor 5, 14). V škole svätých, ktorí nám otvárajú širé Božie obzory, vás pozývam, aby ste sa v každej situácii pýtali: „Čo by robil Ježiš na mojom mieste?“.

Odvzdávať vieru až po samý kraj zeme

Aj vy, mladí, ste sa krstom stali živými údmi Cirkvi a všetci spoločne máme poverenie prinášať všetkým evanjelium. Váš život je práve v rozpuku. Keď viera, ktorú dostávame skrze sviatosti Cirkvi, rastie v milosti, zapája nás do prúdu generácií svedkov. Tam sa múdrosť tých, čo majú skúsenosti, stáva svedectvom a povzbudením pre tých, ktorí sa otvárajú budúcnosti. A novosť mladosti sa zasa stáva oporou a nádejou pre tých, ktorí sú už blízko cieľa svojej cesty. V spoložití osôb rôzneho veku vytvára poslanie Cirkvi medzigeneračný most, v rámci ktorého viera v Boha a láska k blížnemu sú najhlbšími zjednocujúcimi faktormi.

Odvzdávanie viery, ktoré je srdcom misií Cirkvi, sa teda deje prostredníctvom „infikovania“ láskou, kde radosť a nadšenie sú prejavom nájdania zmyslu a plnosti života. Šírenie viery prostredníctvom jej príťažlivosti si vyžaduje láskou rozšírené a otvorené srdcia. Láске nemožno klásť hranice: láska je silná ako smrť (porov. Pies 8, 6). A takéto rozšírenie srdca vedie k stretnutiu, svedectvu a hlásaniu; rodí sa z neho zdieľanie v láske so všetkými, ktorí sú vzdialení od viery, a preto sa zdá, že je im ľahostajná, stavajú sa k nej odmietavo či nepriateľsky. Ľudské, kultúrne a náboženské prostredia, ktorým je evanjelium Ježiša Krista a sviatostná prítomnosť Cirkvi ešte cudzia, predstavujú najvzdialenejšie periférie, „samý kraj zeme“, kam sú od prvej Veľkej noci vysielaní Ježišovi misijní učenenci s uistením, že vždy je s nimi ich Pán (porov. Mt 28, 20; Sk 1, 8). To sa myslí pod misiami ad gentes. Tou najviac zničenou perifériou ľudstva, ktorá potrebuje Krista, je ľahostajnosť voči viere či priam nenávisť proti božskej plnosti života. Každá materiálna a duchovná chudoba, každá diskriminácia bratov a sestier sú vždy dôsledkom odmietania Boha a jeho lásky.

„Samý kraj zeme“, drahí mladí, je pre vás dnes veľmi relatívny a vždy ľahko prístupný. Digitálny svet – sociálne siete, ktorými je pretkaný a ktoré ho križujú – rozpúšťa hranice, stiera okraje a vzdialenosti, znižuje rozdiely. Všetko sa zdá na dosah ruky, všetko je také blízke a bezprostredné. Bez toho, aby sme museli stavať svoj život, môžeme mať nespočetne veľa kontaktov, no nikdy nebudeme ponorení do skutočného spoločenstva života. Misie až po „samý kraj zeme“ si vyžadujú sebadarovanie v povolani, ktoré nám dal ten, ktorý nás poslal na túto zem (porov. Lk 9, 23 – 25). Opozím sa povedať, že pre mladého človeka, ktorý chce nasledovať Krista, je hľadanie a prijatie vlastného povolania rozhodujúce.

Svedčiť o láske

Ďakujem všetkým cirkevným inštitúciám, ktoré vám umožňujú osobne sa stretnúť so živým Kristom v jeho Cirkvi: farnostiam, združeniam, hnutiam, rehoľným spoločenstvám, rôznym formám misionárskej služby. Mnohí mladí nachádzajú v misijnom dobrovoľníctve istú formu služby tým „najmenším“ (porov. Mt 25, 40), ktorá podporuje ľudskú dôstojnosť a svedčí o radosi z lásky a z toho, že sme kresťanmi. Takéto cirkevné skúsenosti vedú k tomu, že formácia každého nie je len prípravou na vlastný profesionálny úspech, ale že sa rozvíja a pestuje Pánov dar, aby mohol lepšie slúžiť druhým. Tieto chvályhodné formy čiasnej misionárskej služby sú plodným začiatkom a pri rozlišovaní povolania vám môžu pomôcť rozhodnúť sa naplno venovať povolaniu misionárov.

Z mladých sŕdc sa zrodili aj Pápežské misijné diela, aby podporovali ohlasovanie evanjelia v všetkých národov a prispievali k ľudskému i kultúrnemu rozvoju mnohých národov smädných po pravde. Modlitby a materiálna pomoc, ktoré sú veľkodušne venované Pápežským misijným dielam a distribuované prostredníctvom nich, pomáhajú Svätej stolici postarať sa o to, aby mohli vo svojom prostredí vydávať svedectvo tí, čo pre svoju potrebu niečo od nich dostanú. Nik nie je taký chudobný, aby nemohol dať to, čo má, ale predovšetkým to, čím je. Rád opakujem výzvu, ktorou som sa obrátil na mladých v Čile: „Nikdy si nemysli, že nemáš, čo dať, alebo že nikoho nepotrebuješ. Mysli na to, že mnohí potrebujú teba. Každý z vás nech myslí v srdci na to: mnohí ľudia ma potrebujú“ (Stretnutie s mladými vo svätyni v Maipu, 17. januára 2018).

Drahí mladí, nastávajúci misijný mesiac október, v ktorom sa bude konať synoda venovaná vám, bude ďalšou príležitosťou, aby ste sa stávali misionármi čoraz zapálenejšími za Ježiša a jeho poslanie, až po samý kraj zeme. Prosím Máriu, Kráľovnú apoštolov, svätého Františka Xaverského, Teréziu od Dieťaťa Ježiša a blahoslaveného Paola Mannu, aby za nás všetkých orodovali a neustále nás sprevádzali.

Vo Vatikáne 20. mája 2018, na sviatok Zoslania Ducha Svätého

Franciscus

